

**Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 17. marts 2016 –
Ibercaja Banco**

(Sag C-613/15) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – realkreditlån – kontraktvilkår om morarenter – vilkår om førtidig tilbagebetaling – den nationale retsinstans' beføjelser – præklusionsfrist«

1. *Præjudicielle spørgsmål – besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis – anvendelse af procesreglementets artikel 99 (art. 267 TEUF; Domstolens procesreglement, art. 99) (jf. præmis 22 og 23)*
2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – procedure vedrørende realisering af pant i fast ejendom – verserende sag på tidspunktet for vedtagelsen af en national overgangsbestemmelse indeholdende en præklusionsfrist for indsigelse mod fuldbyrdelse – frist, der begynder at løbe fra dagen efter offentliggørelsen af lovgivningen – ikke tilladt (Rådets direktiv 93/13, art. 6 og 7) (jf. præmis 25)*
3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – de nationale retsinstansers efterprøvelse af urimelighed – kriterier (Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1, art. 4, stk. 1, og art. 6, stk. 1) (jf. præmis 31, 32 og 41)*
4. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, der begrænser den nationale domstols prøvelse med hensyn til konstateringen af, om et vilkår i en aftale om pant i fast ejendom er urimeligt – ikke tilladt (Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1, og art. 4, stk. 1) (jf. præmis 33 og 42 samt domkonkl.)*
5. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, der gør det muligt for den nationale ret, som konstaterer, at et vilkår er urimeligt, at ændre dets indhold – ikke tilladt (Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1) (jf. præmis 36 og 37)*
6. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – den nationale rets ændring af indholdet af et urimeligt vilkår – ikke tilladt – den nationale ret erstatter et urimeligt vilkår delvist af en national retsregel – lovlig – betingelser (Rådets direktiv 93/13, 24. betragtning, art. 6, stk. 1, og art. 7, stk. 1) (jf. præmis 38 og 40)*

Konklusion

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at:

- direktivets artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, ikke tillader, at en medlemsstats lovgivning begrænser en nationalt rets skønsbeføjelse for så vidt angår vurderingen af, om et kontraktvilkår i en aftale om lån med pant i fast ejendom, der er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, er urimeligt
- direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, kræver, at den nationale lovgivning ikke må være til hinder for, at retten kan tilsidesætte et sådant vilkår, såfremt den fastslår, at dette vilkår er »urimeligt« som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 3, stk. 1.

¹ EUT C 48 af 8.2.2016.